

SDD-00145

Kể chuyện Yết ...

GƯƠNG SÁNG MUÔN ĐỜI

Kể chuyện

YẾT KIÊU

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG

SĐĐ

145

Kể chuyện **VẾT KIỀU**

Hải Vy (sưu tầm, biên soạn)

THƯ VIỆN
TRƯỜNG TIỂU HỌC
NGỌC SƠN

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG

Yết Kiêu (1242 - 1301), tên thật là Phạm Hữu Thế, quê ở làng Hạ Bì, huyện Gia Phúc (nay là thôn Hạ Bì, xã Yết Kiêu, huyện Gia Lộc, tỉnh Hải Dương). Ông là người có công giúp nhà Trần chống giặc Nguyên Mông vào thế kỷ XIII với biệt tài thủy chiến. Cũng bằng tài bơi lặn của mình mà ông đã nhiều lần xông pha nơi trận tiền, giữa đội hình địch để cứu nguy và bảo vệ cho chủ tướng.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Lịch sử Lớp bốn phổ thông - Kể chuyện lịch sử Việt Nam, Nhà xuất bản Giáo dục Giải Phóng 1973
2. <http://vi.wikipedia.org/>

LỜI NÓI ĐẦU

Dân tộc Việt Nam tự hào có một bề dày lịch sử, đi cùng với nó là tên tuổi của các danh nhân đã để lại ngàn tiếng thơm cho con cháu muôn đời. Với mong muốn giúp người đọc, đặc biệt là các em thiếu nhi có thêm những hiểu biết về các nhân vật lịch sử gắn với các sự kiện lịch sử của Việt Nam qua nhiều thời kỳ, Nhà xuất bản Lao Động phối hợp với Công ty TNHH Đông Tân xuất bản bộ sách **“Gương sáng muôn đời”**.

Bộ sách **“Gương sáng muôn đời”** (nhiều tập) kể về những nhân vật lịch sử Việt Nam qua các triều đại, từ thời Hùng Vương dựng nước cho đến thời kỳ chống thực dân Pháp, đế quốc Mỹ xâm lược. Bộ sách là sự chọn lọc những câu chuyện đặc biệt nhất và thân thuộc nhất để làm nổi bật lên mỗi nhân vật lịch sử với những dấu ấn không phai mờ.

Mặc dù có nhiều cố gắng trong việc biên soạn nhưng do khả năng có hạn nên bộ sách không tránh khỏi những thiếu sót. Chúng tôi rất mong nhận được sự đóng góp ý kiến của các độc giả để bộ sách ở lần tái bản sau sẽ được hoàn thiện hơn.

Xin trân trọng giới thiệu bộ sách **“Gương sáng muôn đời”** cùng bạn đọc.

Nhóm biên soạn

DỤC THUYỀN GIẾT GIẶC

Nhà nghèo, cha mất sớm, từ nhỏ Yết Kiêu đã phải
nổi nghiệp bố lẫn lộn trên sông nước, kiếm ăn nuôi
mẹ.

Một hôm, về Lôi Động, cậu đi gánh nước, thấy hai con trâu một đen một trắng húc nhau chí mạng. Con trâu đen thua nhưng cục, đánh sừng rất hiểm. Con trâu trắng phi phàm, húc khỏe nhưng ra đòn nhõn nhợ. Vốn có sức khỏe vật được trâu, Yết Kiêu hạ đôi thùng gánh nước, dùng đòn ống vọt vài miếng thượng hạ. Trâu đen dính đòn chạy lao vào làng. Trâu trắng né đòn như người, một cú xiên rất hiểm làm trâu trắng ngã lăn và kỳ lạ thay tan thành ánh nắng mờ ảo rồi biến mất. Chỗ đất trâu đứng tìm thấy hai chiếc lông. Cầm lên ngắm, tự nhiên Yết Kiêu thấy máu bùng lên mặt.

Cậu chạy ra ao, lao xuống nước, nước rẽ đôi, lên bờ thấy lông không ướt, có lẽ nó cũng muốn tan trong nắng. Yết Kiêu vội nuốt vào bụng. Từ đó thân thể cậu cường tráng, trí lực phi thường, bơi lội dưới nước như đi trên đất bằng.

*

* *

Chiều hôm ấy khi về nhà, ông kể với mẹ. Vũ Nương bảo đó là chuyện đại cát. Đến đêm, hai mẹ con đều mơ một giấc mơ hết nhau. Sáng ra kể, xóm làng đều cho là lạ.

Giấc mơ đó là, hai mẹ con được đón một đôi trai thanh gái lịch, họ vào nhà Vũ Nương, vách đất, nền đất biến thành lầu đài. Cái ao dào dạt sóng vỗ thành con sông dài tít tắp. Trời không trăng vẫn rực sáng. Ở gốc xoan, một con trâu trắng thừng xuyên mũi buộc chặt gốc cây.

Yết Kiêu dụi mắt bảo mẹ:

- Đúng con trâu sáng con gặp đây.

Người con trai và cô gái bảo:

- Ta là Ngưu Lang và Chức Nữ, nay dịp Ngâu chúng ta gặp nhau, không chặn trâu cho trời được, phải buộc mũi không nó đi khắp bầu trời biết đâu mà tìm.

Vũ Nương hỏi:

- Chúng tôi ở đâu?

Ngưu Lang bảo:

- Lúc sáng tôi đi tìm trâu gặp con trai bà, con bà không làm hại trâu. Tôi muốn mời hai mẹ con bà lên trời chơi để trả ơn. Đây là đảo tiên vườn Tây Vương Mẫu, tôi biếu bà một giỏ. Còn con trai bà sau này sẽ được lưu danh trong quốc sử vì có nhiều công lao giúp nước.

Yết Kiêu tò mò hỏi:

- Sông gì sáng thế?

Người con trai bảo:

- Cậu sẽ nổi danh vì sông nước mà không biết sông này ư?

Nói rồi người con trai vỗ tay cho con sông cuộn sóng cao ngất:

- Đó là sông Ngân Hà. Ta sẽ còn bảo trâu thần, cày thần xuống giúp đất Bàng Hà sau vài bốn trăm năm nữa.

Chợt trên sông Ngân rợp tiếng quạ kêu. Chúng vừa bay đầy trời vừa đan kết thành cây cầu Ô Thước. Ngưu Lang nhẹ nhàng bảo Chúc Nữ:

- Thôi ta về.

Cô gái mỉm cười đi theo, đằng sau là con trâu trắng. Thế là tan giấc mộng.

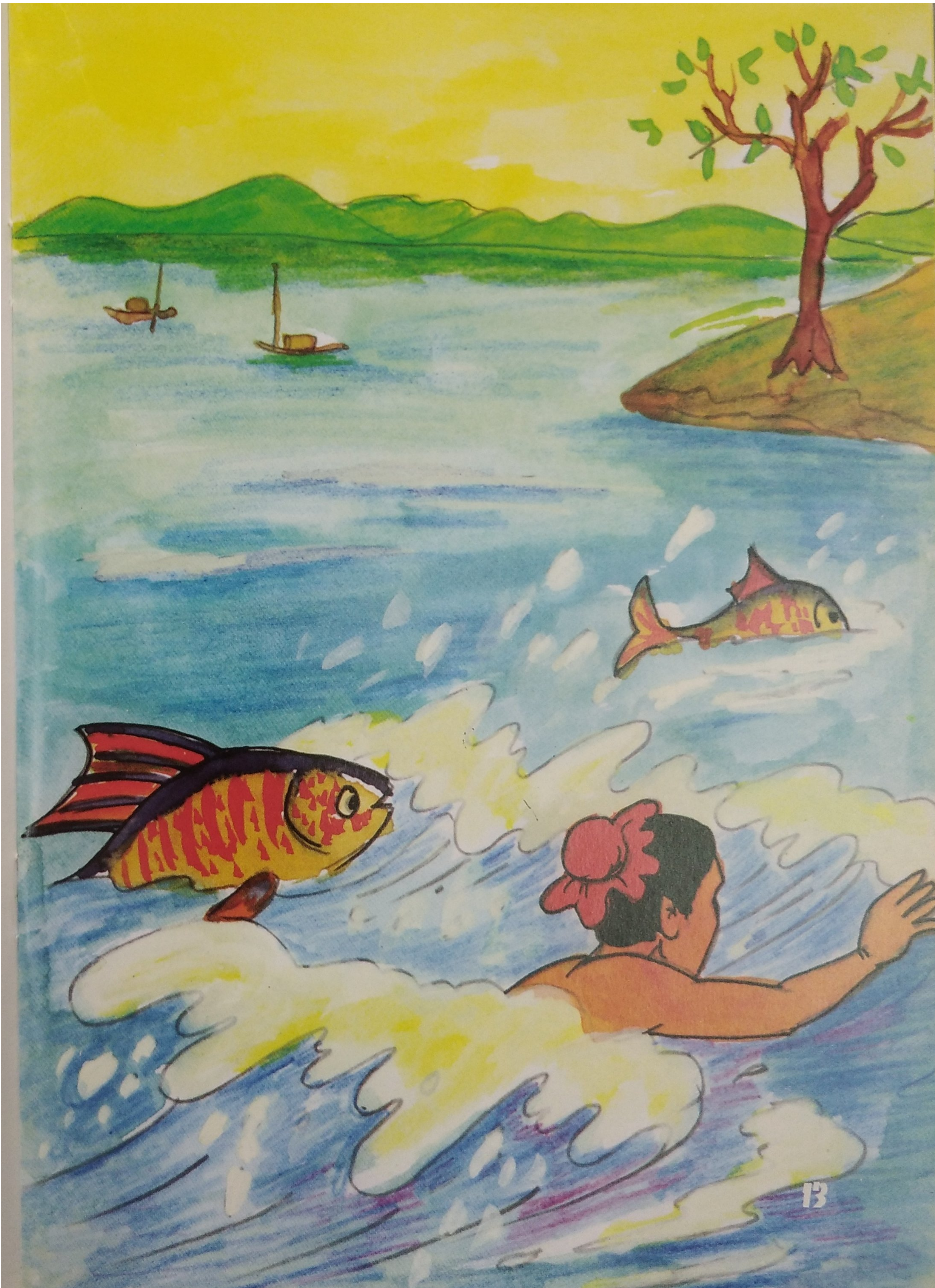

Từ khi có hai chiếc lông trâu của Ngưu Lang, Yết Kiêu có tài bầu bạn với cá nước như với người.

*

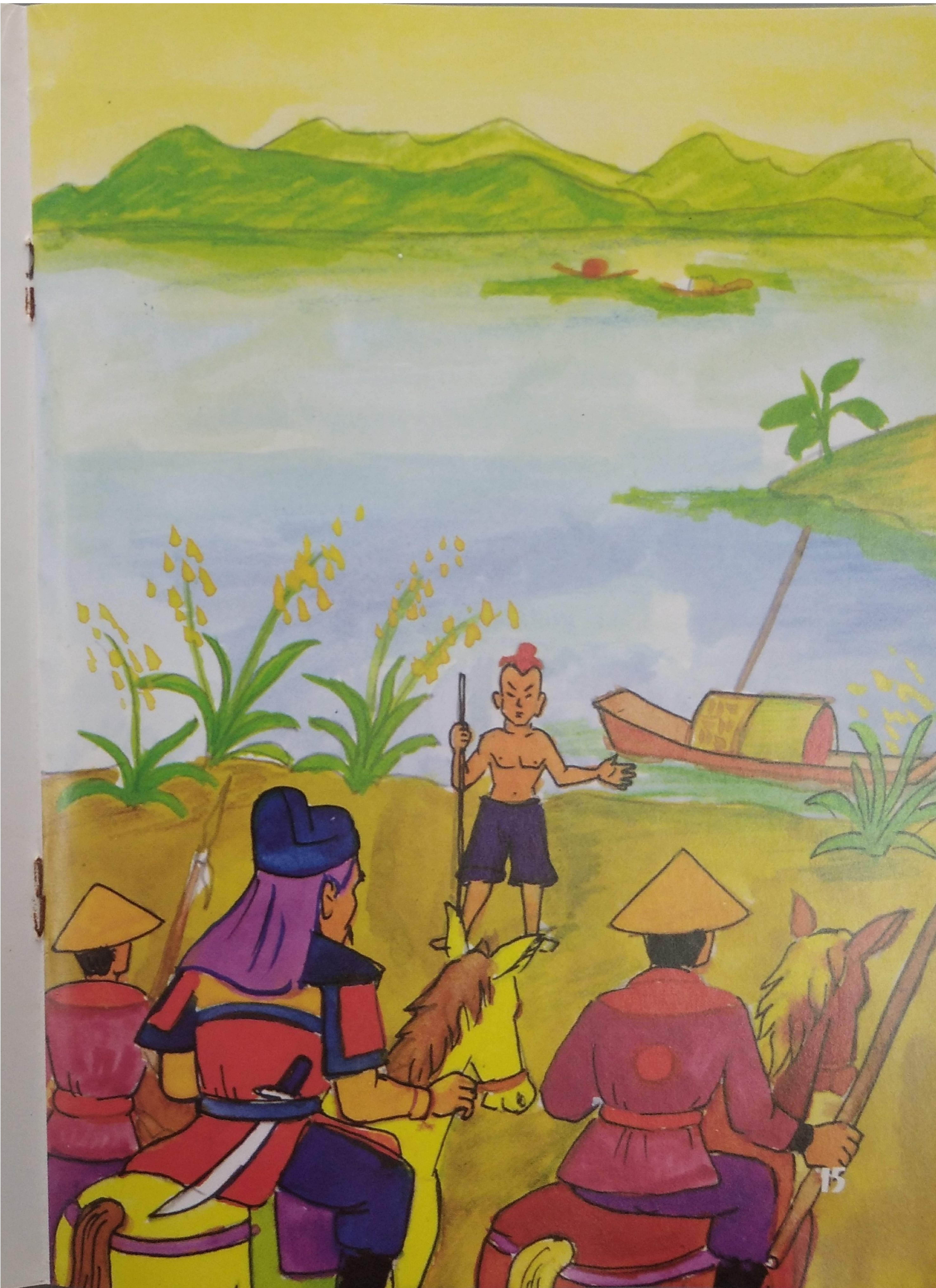
* *

Khi giặc Nguyên sang xâm lược nước ta, lúc đầu quân ta thế yếu hơn địch nên thường phải dùng mưu kế và đánh những trận nhỏ, lẻ chưa công khai. Đó là lý do vì sao vua Trần luôn luôn phải chạy trốn và nếu không có những tướng sĩ anh dũng thì chắc rằng vua Trần đã không thoát được sự truy bắt của kẻ thù độc ác. Một lần, trước thế giặc đương hăng, quan quân nhà Trần ở Nội Bàng (Chũ, Bắc Giang) bị thua kéo thuyền bỏ chạy về Vạn Kiếp (Hải Dương). Có phen chặn giặc ở biên giới, địch mạnh ta phải lui. Đoàn quân Hưng Đạo Vương định lui quân theo đường chân núi, Dã Tượng can vì đoán có quân Nguyên mai phục. Sau khi bàn bạc chỉ còn cách rút bằng đường sông nhưng cũng sẽ vô cùng nguy hiểm. Yết Kiêu quen thuộc sông nước và đã đi dò đường từ hôm trước. Yết Kiêu đã thưa với Hưng Đạo Vương dù thế nào cũng sẽ đứng đợi ông ở bãi Tân. Trong lúc nguy cấp, đoàn tùy tùng đã quyết chí sẽ đưa Trần Hưng Đạo vượt núi đến nơi an toàn nhưng Trần Hưng Đạo tin rằng Yết Kiêu sẽ vẫn đứng chờ đến khi ông quay lại.

Chính vì thế Trần Hưng Đạo quay khỏi đường núi về đường thủy khi trời đã mờ tối, nhìn bên nước mờ ảo vẫn có con thuyền nhỏ đứng đợi và khi thuyền Yết Kiêu đưa Hưng Đạo Vương ra giữa dòng, kỵ binh giặc Nguyên cũng vừa ập tới và quân giặc không hiểu quân Trần có tài thăng thiên hay độn thổ nữa. sau đó đưa Hưng Đạo Vương rút lui an toàn. Nhìn thấy đoàn kỵ binh và quân lính của kẻ thù, Trần Hưng Đạo thầm nghĩ, nếu như mình không quay lại, chắc hẳn Yết Kiêu vẫn chờ và sẽ gặp vô vàn khó khăn khi một mình chống chọi lại với kẻ thù.

Trần Hưng Đạo thoát hiểm nhờ lòng quả cảm và tinh thần kỷ luật của Yết Kiêu không rời bỏ vị trí chiến đấu khi chưa có lệnh. Cảm kích trước lòng trung nghĩa của Yết Kiêu, Trần Hưng Đạo nói: "Ôi, chim hồng hộc sở dĩ bay cao được cũng là nhờ có sáu trụ xương cánh cứng rắn, nếu không, hồng hộc cũng chỉ như chim thường thôi!". Ý Trần Hưng Đạo muốn nói: người tướng tài giỏi, nổi tiếng phần lớn cũng là nhờ những người chung quanh mình ra sức làm việc, phò tá, nếu chỉ có một cá nhân mình thì không sao có thể làm nên sự nghiệp lớn.

Bấy giờ, giặc Nguyên kéo mấy trăm chiếc thuyền theo đường biển vào đánh chiếm Đại Việt. Lần ấy, Yết Kiêu có nhiệm vụ khóa đuôi một cuộc hành quân đường thủy. Yết Kiêu không quản mùa đông giá rét, đêm đêm lặn xuống biển, nằm dưới đáy thuyền, lấy dùi sắt nhọn đục thủng thuyền. Thuyền giặc bị nước biển chảy ồ vào, chìm ngay. Quân giặc sợ lắm.

